

רע"פ 651/22 - מרעי אל עבייאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 651/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מרעי אל עבייאת

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 51463-11-21 מיום 19.1.2022 שניתן על ידי כב' השופטים יעל רז-לוי, יואל עדן ואריאל חזק

בשם המבקש: עו"ד חן בן-חיים

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים י' רז-לוי, י' עדן ו-א' חזק) בעפ"ג 51463-11-21 מיום 19.1.2022, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י' עטר) בת"פ 40551-08-19 מיום 12.10.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, ב-5 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; 5 עבירות של התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה; ועבירה של גניבת רכב. זאת, לפי סעיפים 499(א)(1), 406(ב) ו-413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש קשר קשר עם הנאשמים האחרים לביצוע פשע - בכך שתכננו

עמוד 1

לבצע פריצות לבתים ולגנוב רכוש בכלל ומפתחות רכב בפרט, ולאחר מכן לגנוב את הרכב. במועדים שונים, בשעות הלילה או הבוקר המוקדמות, התפרצו המבקש והאחרים לבתי מגורים, כאשר בני הבית ישנים, וגנובו מהבתים רכוש - כסף מזומן, מחשבים ניידים, פלאפונים, מפתחות רכב, ועוד. בהמשך לאחד האירועים, גנב המבקש בצוותא רכב אשר הועבר לרשות הפלסטינית, זאת באמצעות מפתח שנגנב מהבית. יצוין כי בשניים מהמקרים, לאחר שגנבו רכוש, נתקלו הנאשמים במי מדיירי הבית ונמלטו מהמקום.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית, אך הוסכם כי הטיעונים לעונש ידחו עד לקבלת תסקיר שירות מבחן. בעניינו של המבקש הוגשו שני תסקירי שירות מבחן, מהם עולה כי למבקש אין הרשעות קודמות וכי הוא לוקח אחריות חלקית על מעשיו. שירות המבחן העריך כי קיים אצל המבקש סיכון להישנות התנהגות עבריינית, והמליץ להטיל עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

3. בגזר דינו קבע בית המשפט השלום מתחם עונש אחד לכל העבירות, אותו העמיד על 41 ועד 70 חודשי מאסר בפועל. בקביעת המתחם התחשב בית המשפט, בין היתר בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם; בריבוי העבירות; בתכנון שקדם להן; בפערי הזמן בין האירועים; בעובדה שהעבירות בוצעו בעת שבני הבית ישנים בתוכו וחלקם אף התעוררו ומצאו זרים בביתם; וכן בטיב הנכסים אשר היוו מוקד ההתארגנות העבריינית - מכוניות, טלפונים ומחשבים המכילים מידע אישי. לצד זאת נתן בית המשפט משקל לעובדה כי הרכוש שנגנב באירוע נשוא האישום הראשון הוחזר; לעובדה שבשני אירועים בהם נתקלו בדרי הבית נמנעו המבקש והאחרים מעימות וברחו; וכן לכך שחלקו היחסי של המבקש קטן מחלקו של הנאשם 2.

בקביעת העונש בתוך המתחם, נתן בית המשפט את דעתו לתסקירי שירות המבחן, לעברו הנקי של המבקש, לגילו הצעיר, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, להודאתו, לחרטה שהביע ולהשתלבות במסגרת טיפולית ולעונש שהוטל על הנאשמים האחרים. לפיכך, גזר בית משפט השלום על המבקש 42 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים. נוכח מצבו הכלכלי של המבקש, נמנע בית המשפט מלהטיל עליו קנס ופיצויים למתלוננים.

3. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע כי גזר הדין שניתן בבית משפט השלום הולם את חומרת מעשיו של המבקש. אולם, ולו לפניו משורת הדין, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש וברצונו להשתלב בהליך טיפולי, החליט בית המשפט להפחית מעונשו ולהעמידו על 40 חודשי מאסר בפועל.

נימוקי הבקשה

4. המבקש טוען כי העונש שנגזר עליו מהווה סטייה מהותית ממדיניות הענישה במקרים דומים. עוד נטען כי לא ניתן משקל מספק לשיקולי שיקום, לנתוניו האישיים של המבקש, להמלצת שירות המבחן לביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות ולחלקו היחסי בעבירות.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

6. כידוע, רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר קיים חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (ראו, למשל: רע"פ 2554/20 עבד נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.4.2020)).

הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות מידה מצמצמות אלה, וכל כולה נטועה בעניינו הפרטני של המבקש ובחומרת העונש שהוטל עליו. לא מצאתי כי עונשו של המבקש חורג באופן משמעותי ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, באופן המצדיק התערבות של בית משפט זה, בפרט בהתחשב במספר העבירות ובחומרתן (השוו למשל: רע"פ 1857/21 עיד נ' מדינת ישראל (17.03.2021); רע"פ 5990/21 עינאתי נ' מדינת ישראל (5.9.2021); רע"פ 4830/20 סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.2020); רע"פ 6747/18 צ'וקול נ' מדינת ישראל (29.10.2018)).

7. למעלה מן הצורך, יוער כי בניגוד לטענת המבקש, הערכאות קמא נתנו את המשקל הראוי למכלול הנסיבות הצריכות לעניין, ובכלל זאת לנסיבותיו האישיות ולשיקולי השיקום. יתר על כן, בית המשפט המחוזי אף מצא כבר, לפניו משורת הדין, להפחית מעונשו של המבקש, וזאת על אף ריבוי העבירות וחומרתן היחסית.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באדר א' התשפ"ב (8.2.2022).

ש ו פ ט